

er Afgangen til uden særlig Tillæbelse at benytte selv Gadearealet til arkitektoniske Fremspring, ved Forslagets 3die Stykke 1ste Punktum blevet betydeligt udvidet, hvorhos endelig en lignende Udvidelse er blevet Bygningskommissionens Ret til at indrømme yderligere Fremspring til Del ved samme Stykkes 2det Punktum, Alt under fornødent Hensyn til, at den af kunstneriske Grunde ønskelige Frihed selvsølgelig maa være underkastet de Begrændsninger, som Færdsels- og lignende offentlige Hensyn kræve, og maa være underkastet det Tilsyn, som er fornødent for at forhindre, at ikke den af Skjønhedshensyn indrømmede Frihed skal blive benyttet til Fyldestøjrelse af andre mindre berettigede Formaal.

Paragrafens sidste Punktum hjemler endelig Bygningskommissionen en Ret til betingelsesvis at tillade Anbringelsen af Vinduer, Stodder og Porte, der ere indrettede til at aabnes udad, en Tillæbelse, hvortil der hyppigt har vist sig Trang og som aldrig er blevet negtet af Ministeriet, naar Indrømmelsen maatte antages ikke at ville være til Hindrer for Gadeærnselen.

Til § 10. Naar Loven af 21de November 1871 § 18 i sit første Punktum fastsætter, at ingen ny Gade maa anlægges af mindre Brede end 20 Alen, maatte denne Bestemmelse sammenholdes med samme Lovs § 86, der opretholder Loven af 6te Juli 1867, hvorefter Gadeanlæg paa Fæstningsterrainen skulde have en Brede af 25 Alen. Nærværende Forslag fastholder den nugældende Lovs Regel, forsaavidt angaar den Del af Staden, som ligger indenfor den indre Linie af de tidligere Bolde, medens det for alle Arealer udenfor denne Linie foreslaar en Minimums-Gadebredde af 25 Alen. Paa dette Punkt er Enighed ikke blevet tilveiebragt mellem Kommunalbestyrelsens 2 Afdelinger. Medens Borgerrepræsentationen havde foreslaaet Minimumsbreden for alle nye Gadeanlæg til 25 Alen, har Magistraten udtalt, at de Dpoffrelser, som en saadan Regel vilde foranledige i mangfoldige Tilfælde, navnlig ved kortere eller lidet befærdede Gader, ikke vilde staa i et passende Forhold til de derved opnaaede Goder, og navnlig i den indre By forhindre Anlægget af ny hensigtsmæssige Gader. Magistraten har derfor principalt anbefalet, at man enten slutter sig til Revisionskommissionen, der i sit Forslag havde fastholdt Reglen i Loven af 21de November 1871 § 18 jvfr. § 86, eller at man i al Fald ved Loven indrømmer Magistraten Ret til at indrømme Anlæg af ny Gader af mindre Brede end 25 Alen; subsidiært har Magistraten anbefalet, at en Minimumsbrede af 25 Alen kun fastsættes for Gadeanlæg udenfor den indre Linie af de tidligere Bolde, medens Minimumsbreden af 20 Alen bibeholdes for den øvrige Del af Stadens Grund. Til dette sidste Forslag, der gaar en Middevei, har Ministeriet, som godkjenner de af Magistraten fremhævede Ind-

venninger, forsaavidt angaar den Del af Stadens Grund, som ligger indenfor de tidligere Bolde, trod at burde slutte sig.

Foruden den Forandring, der er en Følge af den forandrede Affattelse af § 10, adskiller Forslagets § 11 sig deri fra den nugældende Lovs § 19, at der i 2det Punktum er givet nærmere Bestemmelse om Gierens Retstilling, naar det i Medfør af Paragrafens første Punktum paalægges ham at holde sin Bygning i Afstand fra Gaden eller Veiens Midilinie. At der, naar Gieren vælger at betragte det til Gaden eller Veien stødende, ham tilhørende Areal, som Gade eller Wei, for derved at opnaa Ret til at bygge til større Høide, paa den anden Side hjemles Kommunen Ret til, i Tilfælde af Gaden eller Veiens Udvidelse, effektivt at inddrage Arealen under Gaden eller Veien uden Erstatning til Gieren, kan efter Ministeriets Mening ikke frembyde nogen Betænkkelighed.

§ 12 svarer ganske til den nuværende Lovs § 53.

Forslagets § 13 adskiller sig kun deri fra § 20 i Loven af 1871, at den forudsætter, at der med Hensyn til Gjenopførelsen af en afbrændt eller nedbrudt Bygning kan paalægges Gieren andre Indstrænkninger i Henseende til Bygningsmaade end saadanne, der have Hensyn til Bygningens Høide.

I Forslagets § 14 er der til de Regler, som Loven af 1871 § 21 foreskriver om Expropriation af Bygninger, Grunde og Lignende, der ere til Hindrer for en bedre Ordning af Stadens Gader, Torve og Weie, føjet en ny Regel, hvorefter Gieren altid, naar Kommunalbestyrelsen gjør Forbring paa Afstaaelse af nogen Del af en Eiendom, kan begjære den hele Eiendom overtaget af Kommunen. Denne Regel, der har sit Forbillede i Bygningslov for Kjøbstæderne af 30te December 1858 § 2, har formentlig meget talende Grunde for sig og turde være et naturligt Korrektiv mod de Uvilligheder, som i det mindste fra enkelte Sider ere breidede Loven af 21de November 1871 § 21.

Til §§ 15—21.

Medens Forslagets §§ 15 og 16 iøvrigt stemme med Loven af 1871 §§ 22 og 23, saaledes som sidstnævnte Paragraf var bleven forandret ved Loven af 15de Mai 1875 § 1, er der dog den Uvrigelse, at det i Slutningen af § 15 og af § 16 er blevet tilstedet Bygningskommissionen at indrømme dels en noget større Høide for Bygninger, der ligge ud til aabne offentlige Arealer, dels Anbringelsen af Laarnpartier samt Kvist- og Gavlpartier, som overstride den ellers fastsatte Bygningshøide, en Indrømmelse, der selvsølgelig tilsigter at gjøre det lettere at indkomme de Krav, som kunstneriske Hensyn til Bygningens Ydre stiller, og for hvilke